

РЕШЕНИЕ

№ 6484

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4855** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 86, ал. 4 от Семейния кодекс /СК/.

Образувано е по жалба на В. В. Й. срещу Заповед № ЗДОС/Д-С-СЛ-009/02.03.2021г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С., с която е отказано на Й. да бъде вписана в регистъра на осиновяване при условията на пълно осиновяване. Същата заповед е обжалвана по административен ред пред директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С., който с решение № 22-РД04-0145 от 11.03.2021г. я е потвърдил.

В жалбата се навеждат твърдения за нищожност на атакувания административен акт. В случай, че съдът приеме, че актът не е нищожен се твърди, че е незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и липса на мотиви. Сочи се, че административният орган не е спазил нужната процедура, като не е извършил необходимата проверка за установяване на фактите по случая. Излагат се съображения, че оспореното решение противоречи и на материалноправните разпоредби и на целта на закона. Моли се съдът да прогласи нищожността на оспореното решение, евентуално да го отмени като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

Ответникът, Директор на Дирекция за „Социално подпомагане“ район С., чрез процесуалния си представител излага доводи за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовна призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление по образец, съгласно чл. 24, ал. 1 от Наредбата № РД-07-7/05.10.2010 г., с вх. № КО/Д-С-СЛ/25/02.11.2020 г. В. В. Й. е поискала разрешение от директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., да бъде вписана в регистъра на осиновяващи при пълно осиновяване. Като причина е посочила желанието си да даде дом, добро възпитание, образование и бъдеще на дете.

Към заявлението са приложени документите, посочени в чл. 25, ал. 1 от Наредба № РД-07-7/05.10.2010 г. От представеното свидетелство за съдимост, издадено от Софийски районен съд и удостоверение, издадено от Национална следствена служба се установява, че жалбоподателката не е осъждана и срещу нея няма данни за обвинение по неприключени наказателни производства. Представено е медицинско удостоверение, съгласно което към момента на прегледа не се установяват психични разстройства на Й., както и че същата не се води на диспансерен отчет в базата данни на Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“. Видно от представено по делото лабораторно изследване се установява, че жалбоподателката не страда от тежки и застрашаващи живота заболявания, включително сексуално предавани инфекции, сифилис, хепатит В, Х./СПИН. Към заявлението е приложен и копие от нотариален акт № 30, том III, дело № 381/2017 г., от който е видно, че С. В. е дарила на сестра си В. Й. 3/10 идеални части от правото ѝ на собственост на имот- апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „А“, ет. 6, ап. 24.

Във връзка с така подаденото заявление, със заповед № 2207-РД01-0044/10.11.2020 г. директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – С. е определил социалните работници Д. и П. за извършване на социално проучване, изготвяне на доклад и даване на заключение, относно годността на лицето да осинови дете при условията на пълно осиновяване.

В хода на социалното проучване, социалните работници са провели срещи с жалбоподателката. Проведена е и среща с лицето В., дала препоръка за заявителката. С г-жа Л. М., която също е дала препоръка бил проведен телефонен разговор, тъй като същата била в болничен и не била в състояние да посети ДСП- С..

Видно от приложените по делото протоколи от телефонни разговори се установява, че социалните работници на 01.03. 2021г. се свързали с директора на 178 ДГ „Сребърно копитце“, където работила жалбоподателката. От проведения разговор констатирани, че Й. изпадала в тиради и имала неадекватно поведение, както и че срещу нея бил подаден сигнал до фирмата, която е назначила след оплаквания от родители на децата в градината. На същата дата бил проведен разговор между служител на ДСП- С. и служител от фирмата „В.“, назначила жалбоподателката като охрана. От изготвения протокол се установява, че същата е уволнена след като постъпили сигнали от директора на ДГ „Сребърно копитце“ и на родители на децата, посещавали детското заведение.

От приложената по делото заповед № ЗДОС/Д-С-СЛ_005 от 02.02.2021г., се установява, че е удължен с един месец срокът за вписване в регистрите на осиновяващи за пълно осиновяване на Й.. Имайки предвид това обстоятелство, се установява, че на жалбоподателката е било проведено обучение от Център за

обществена подкрепа „ Света С.“.

Въз основа на проведеното социално проучване и на основание чл. 27, ал. 1 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г., социалните работници при ДСП – С. са изготвили социален доклад № ОС/Д-С- СЛ/25-006/02.03.2021 г., в който се съдържат данните по т. 1 – т. 9 на ал. 1 на чл. 27 от Наредбата, обективирани в съставените протоколи и удостоверени с приложените по преписката писмени доказателства. Даденото на основание чл. 27, ал. 3 от Наредбата заключение е, че В. В. Й. не е подходяща за осиновител. Мотивите за него са, че в хода на проучването е събрана информация, че жалбоподателката изпада в нервни кризи и тиради, заради които е подаден сигнал от родители на деца, които посещават ДГ „ Сребърно копитце“, където Й. работила като охранител и тя била освободена работа. Позовават се и на приложен по делото документ от Център за спешна медицинска помощ, за извършен преглед на жалбоподателката заради неадекватното ѝ поведение.

Изложените от социалните работници мотиви изцяло са възприети от директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С., който със заповед № заповед № ЗДОС/Д-С-СЛ-009/02.03.2021 г. на основание чл. 86 от СК, във вр. с чл. 28 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистър на деца за пълно осиновяване е отказал да разреши вписване на В. В. Й. в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване. Административният акт е обжалван по административен ред пред директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С., който с решение № 22-РД04-0145 от 11.03.2021г. го потвърдил.

При установеното от фактическа страна, Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери следното:

Жалбата, по която е образувано производството е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 86, ал. 2 от СК компетентен да се произнесе по искането за издаване на разрешение за вписване в регистъра на осиновителите при пълно осиновяване е директорът на дирекция „Социално подпомагане“ по постоянния адрес на кандидат – осиновителите. В настоящият случай последната е с постоянен адрес в [населено място], за това компетентният административен орган е директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – С., гр. С.. Това е издателят на оспорения отказ, поради което е спазено изискването за материалната и териториалната му компетентност.

Отказът е обективиран в писмена форма и е мотивиран в съответствие на правилото на чл. 28, ал. 1, изр. 1-во от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистър на деца за пълно осиновяване. Съдържа и задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, поради което не е налице основание по чл. 146, т. 2 от АПК за отмяната му.

Издаден е след изпълнение на процедурата, предвидена в чл. 24 – чл. 28 от Наредба № РД – 07 – 7/05.10.2010 г. на Министъра на труда и социалната политика въз основа на законовата делегация на чл. 83, ал. 3 от СК.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност на заповедта на основание чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Независимо от горното обаче, при извършената на основание чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка съдът констатира, че преди издаването на акта, административният орган не е изяснил релевантните по делото факти, поради което са налице нарушения по чл. 35 и чл. 36, ал.1 АПК. Оспореното решение противоречи и на материално правните разпоредби и целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 6 от СК условията и редът за извършване на социалното проучване, за издаване и отнемане на разрешението за вписване в регистъра се определят с наредбата по чл. 83, ал. 3 от СК. Съгласно чл. 28, ал. 2 от Наредбата за издаване на разрешение за вписване в регистъра се вземат предвид възможностите за осигуряване на физическо, психическо и социално благополучие на детето, както и информацията за осиновяващия относно личностното и семейното му развитие, здравословното му състояние, неговата социална среда, мотивите му за осиновяване, способността му да осигури подходящи условия за специалните потребности на детето и други обстоятелства от значение за осиновяването. Здравословното състояние на осиновяващия е от значение за осиновяването с оглед цитираната разпоредба, както и на други текстове на Наредбата – така чл. 22, ал. 2, т. 2 и чл. 27, ал. 1, т. 1 и др. С оглед изискванията на Наредбата към заявлението за осиновяване е представено медицинско удостоверение, в което е отразено, че В. В. Й. е психично спокойна и не се води на диспансерен отчет в базата данни на Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“. В допълнение следва да се отбележи, че в Наредбата липсва и списък на конкретни болести, които биха могли да бъдат пречка за осиновяване, а такива не са определени и в СК. По тези съображения, здравословното състояние на кандидат-осиновителя следва да се тълкува във връзка с разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от СК, съгласно която детето има право да бъде отглеждано и възпитавано по начин, който да осигурява неговото нормално физическо, умствено, нравствено и социално развитие. В този смисъл при преценка на законосъобразността на издадения административен акт следва да се прецени дали на първо място е налице заболяване на Й., и на второ място – дали в случай, че е налице такова заболяване, то същото би довело до нарушение на чл. 124 от СК при отглеждането на децата.

Настоящият състав, въз основа на събраните по делото доказателства, намира, че жалбоподателката не страда от заболяване, което да поставя в опасност евентуалното отглеждане и развитие на осиновено дете.

В този смисъл обобщените мотиви за издаването на оспорения акт са в пълно противоречие с фактическите установявания, основани на доказателствата, събрани в административното производство. От представените по делото протоколи от проведени телефонни разговори с директорката на учебното заведение, където е работила Й. и със служител от фирмата, която я е наела, както и медицинския документ от Център за спешна медицинска помощ по никакъв начин не следват изводите, до които са достигнали социалните работници, а в последствие и ответния административен орган. Това е така тъй като от същите не може да се установи дали жалбоподателката е страдала от доказано психично заболяване или е ставало въпрос за еднократно разстройство на психиката, което може да се дължи на много и различни причини. От представения фиш за спешна медицинска помощ, не се установява дали Й. действително е била прегледана от лекар с поставена анамнеза психично болна, както и дали същата е била насочена и осъществен ли е допълнителен клиничен преглед със специалист, който да установи по категоричен начин дали Й. страда от заболяване.

По делото не са налице каквито и да било данни жалбодателката да е страдала от патологична психическа неустойчивост. Изложените твърдения от директорката на учебното заведение, където е работила Й., а именно, че има неадекватно поведение и, че е изпадала в тиради, заради което е подаден сигнал до фирмата-работодател, която я е наела не се подкрепиха с нито едно представено по делото доказателство. Липсват доказателства и, че за тези състояния на жалбодателката е сезирана и районната прокуратура, каквито твърдения са изложени от процесуалния представител на ответника в съдебното заседание.

Имайки предвид констатираното добро психическо здраве на жалбодателката, удостоверено в медицинско удостоверение, представено по делото от Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“ и липсата на каквито и да е други доказателства оспорващи това, настоящият състав счита, че не може да се приеме, че е налице болест, която да е пречка за осиновяване на дете от лицето В. В. Й.. Ако административният орган е счел, че и други семейни и характерови особености са налице, които биха довели до невъзможност за осигуряване на безопасна и сигурна среда за отглеждане на детето съгл. чл. 27, ал. 1, т. 3 от Наредбата, е следвало изрично да посочи това в социалния доклад, респ. в атакувания административен акт. Тъй като това не е направено, а отказът е мотивиран единствено с оглед здравословното състояние на Й., за което вече бяха изложени по-горе съображения, то и същият се явява незаконосъобразен.

При този изход на спора ответникът следва да заплати направените и претендирани от жалбодателките разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева и държавна такса в размер на 10 лева. Не е направено възражение за прекомерност на адв. възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. В. Й. Заповед № ЗДОС/Д-С-СЛ-009/02.03.2021г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“- С., с която е отказано на Й. да бъде вписана в регистъра на осиновяване при условията на пълно осиновяване, потвърдена с решение № 22-РД04-0145 от 11.03.2021г. на директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане" С..

ВРЪЩА на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката на административния орган за произнасяне по искането за издаване на разрешение за вписване в регистъра на осиновяващи при условията на пълно осиновяване при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение указания.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Дирекция Социално подпомагане С., [населено място] да заплати на В. В. Й. направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 1010 лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: